

UPDATE

HANDHAVING

april_2022

Onder redactie van:

Chantal van Mil

Advocaat
024 - 381 83 12
c.van.mil@hekkelman.nl

1. Berekening brandoverslag akkoord. Kapstokartikel 7.10 Bouwbesluit 2012 niet van toepassing.

[ABRvS 6 april 2022, ECLI:NL:RVS:2022:1011](#)

Rapport kan worden gebruikt om aannemelijk te maken dat de palletopslag voldoet aan artikel 7.7, lid 2, onder a, van het Bouwbesluit 2012. De omstandigheid dat er verschillende manieren zijn om de brandoverslag te berekenen, betekent niet dat het college niet uit heeft mogen gaan van gehanteerde bepalingsmethode. Dat geen rekening is gehouden met wind, eventuele extra vuurbelasting als gevolg van de aanwezigheid van ladende en lossende vrachtwagens en feit dat woning en bedrijfspand naast de palletopslag gezamenlijk als één brandcompartiment moeten worden beschouwd, geeft geen aanleiding voor een ander oordeel. Op grond van de in de nota van toelichting van het Bouwbesluit 2012 beschreven bepalingsmethode hoeven deze omstandigheden niet in berekening te worden betrokken.

De gestelde brandgevaarlijke situatie wordt ondervangen door artikel 7.7 en afdeling 2.10.2 van het Bouwbesluit 2012. Artikel 7.10 van het Bouwbesluit 2012 (kapstokartikel) daarom in dit geval niet van toepassing.

[lees verder...](#)

2. Bijzondere omstandigheid om af te zien van handhaving: op dezelfde dag handhavingsbesluit en raadsvoorstel aanpassing BP vanwege onbedoelde fout.

[ABRvS 13 april 2022, ECLI:NL:RVS:2022:1058](#)

Geen concreet zicht op legalisatie. Raadsvoorstel kan niet worden gelijkgesteld met ontwerp BP, alleen al omdat het voorstel niet afkomstig is van de raad maar van het college. Wel ten onrechte tot handhaving overgegaan wegens bijzondere omstandigheid dat college op dezelfde dag zowel heeft besloten tot handhaving over te gaan vanwege bouwen in strijd met BP, als aan raad heeft voorgesteld op precies dit punt BP aan te passen met als reden dat er een onbedoelde fout zat in BP.

Daarbij is ook van belang dat college in voorstel aan de raad heeft opgemerkt dat destijds met bestemmingsplanprocedure was beoogd om de werkelijke situatie planologisch juist mogelijk te maken. De beslissing om dan toch op dezelfde dag over te gaan tot handhavend optreden, is zodanig onevenredig in verhouding tot de daarmee te dienen belangen, dat het college daarvan in deze concrete situatie had moeten afzien.

[lees verder...](#)

3. Bij invorderingsbesluit hoeft geen rekening te worden gehouden met financiële draagkracht overtreder. Het langere tijd doen over betaling maakt niet dat overtreder niet in staat is de dwangsommen te betalen.

[ABRvS 20 april 2022, ECLI:NL:RVS:2022:1145](#)

Bij invorderingsbesluit hoeft in beginsel geen rekening te worden gehouden met financiële draagkracht overtreder. Uitzondering mogelijk indien evident is dat de overtreder gezien zijn financiële draagkracht niet in staat zal zijn de verbeurde dwangsommen (volledig) te betalen. Op de overtreder rust de last aannemelijk te maken dat dit het geval is.

I.c. geen omstandigheden op grond waarvan het college de hoogte van de in te vorderen dwangsommen nog lager had moeten vaststellen. Bewindvoerder heeft met het overleggen van het overzicht van de schulden, het overzicht van de schulden van zijn partner en het

budgetplan inzicht gegeven in de financiële situatie. Het feit dat hij langere tijd doet over betaling is geen reden om te concluderen dat hij niet in staat is om de dwangsommen te betalen.

[lees verder...](#)

4. Nieuwe evenredigheidstoets. Sluiting clubhuis voor onbepaalde tijd voldoet aan vereisten van geschiktheid, noodzakelijkheid en evenwichtigheid.

[ABRvS 20 april 2022, ECLI:NL:RVS:2022:1136](#)

Sluiting clubhuis Hells Angels is een geschikte maatregel om bescherming van de openbare orde te bereiken. Sluiting voor onbepaalde tijd in dit geval noodzakelijk.

[lees verder...](#)

5. Evenredigheid en tijdsverloop. Handhavend optreden onevenredig.

[ABRvS 26 april 2022, ECLI:NL:RVS:2022:1241](#)

Evenredigheid. Nadelige gevolgen voor appellanten van het verwijderen van de dekschuiten staan niet in verhouding tot het doel van de LOD's die zien op het beëindigen van het strijdig woongebruik van de dekschuiten. Dekschuiten functioneren als toegangsvoorzieningen naar de woonboten. Kan ook anders, maar dekschuiten worden al geruime tijd op deze wijze gebruikt en aanpassing brengt hoge kosten mee. Daarbij sprake van lang voortdurende situatie waarin het college niet handhavend heeft opgetreden. Handhavend optreden tegen het gebruik van deze dekschuiten is in zoverre onevenredig in verhouding tot de daarmee te dienen belangen, dat daarvan had moeten worden afgezien.

Handhaving ten aanzien van gebruik zou op zichzelf wel evenredig kunnen zijn, maar in strijd met artikel 3:2 Awb onvoldoende onderzocht wat de gevolgen daarvan kunnen zijn.

[lees verder...](#)

1. Berekening brandoverslag akkoord. Kapstokartikel 7.10 Bouwbesluit 2012 niet van toepassing.

[ABRvS 6 april 2022, ECLI:NL:RVS:2022:1011](#)

Rapport kan worden gebruikt om aannemelijk te maken dat de palletopslag voldoet aan artikel 7.7, lid 2, onder a, van het Bouwbesluit 2012. De omstandigheid dat er verschillende manieren zijn om de brandoverslag te berekenen, betekent niet dat het college niet uit heeft mogen gaan van gehanteerde bepalingmethode. Dat geen rekening is gehouden met wind, eventuele extra vuurbelasting als gevolg van de aanwezigheid van ladende en lossende vrachtwagens en feit dat woning en bedrijfspand naast de palletopslag gezamenlijk als één brandcompartiment moeten worden beschouwd, geeft geen aanleiding voor een ander oordeel. Op grond van de in de nota van toelichting van het Bouwbesluit 2012 beschreven bepalingmethode hoeven deze omstandigheden niet in berekening te worden betrokken.

“6.1. De rechtbank heeft het standpunt van het college onderschreven dat het rapport van Fuecon van 20 maart 2019 kan worden gebruikt om aannemelijk te maken dat de palletopslag voldoet aan artikel 7.7, tweede lid, onder a, van het Bouwbesluit 2012. In wat Twentse Glasgroep B.V. heeft aangevoerd, ziet de Afdeling geen aanleiding voor het oordeel dat de rechtbank dit ten onrechte heeft gedaan. De rechtbank heeft terecht overwogen dat de omstandigheid dat er verschillende manieren zijn om de brandoverslag te berekenen, niet betekent dat het college niet uit heeft mogen gaan van de door Fuecon gehanteerde bepalingmethode. De Afdeling weegt daarbij mee dat Fuecon de berekeningen van de stralingsbelasting conform de in de nota van toelichting van het Bouwbesluit 2012 beschreven Bepalingmethode warmtestralingsbelasting opslag van hout en het daarbij behorende computermodel van InfoMil heeft uitgevoerd. Dat Fuecon bij de berekening, anders

dan Efectis in het rapport van 20 januari 2020 en het Expertisecentrum Regelgeving Bouw in het rapport van 22 september 2020 hebben gedaan, geen rekening heeft gehouden met wind, eventuele extra vuurbelasting als gevolg van de aanwezigheid van ladende en lossende vrachtwagens alsmede het feit dat de woning en het bedrijfspand naast de palletopslag gezamenlijk als één brandcompartiment moeten worden beschouwd, geeft geen aanleiding voor een ander oordeel. Op grond van de in de nota van toelichting van het Bouwbesluit 2012 beschreven bepalingmethode hoeven deze omstandigheden niet in de berekening te worden betrokken.”

De gestelde brandgevaarlijke situatie wordt ondervangen door artikel 7.7 en afdeling 2.10.2 van het Bouwbesluit 2012. Artikel 7.10 van het Bouwbesluit 2012 (kapstokartikel) daarom in dit geval niet van toepassing.

“8. Twentse Glasgroep B.V. voert aan dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat artikel 7.10 van het Bouwbesluit 2012 in dit geval niet van toepassing is. Situaties waarin een beroep op dit kapstokartikel gerechtvaardigd kan zijn, zijn bijvoorbeeld situaties waarin in een ruimte een zodanige grote vuurbelasting aanwezig is en/of een zodanig snel brandverloop kan optreden, dat de beheersbaarheid van de brand niet is gewaarborgd en als gevolg daarvan zou kunnen overslaan naar bijvoorbeeld een aangrenzende woning. Op het perceel staan de woning en de loods zo dicht op de pallets dat brandoverslag direct plaats zal vinden. Brandweer Twente heeft in een e-mailbericht van 13 februari 2019 ook uitdrukkelijk gesteld dat de palletopslag met daar tussenin de woning en de loods moet worden gezien als één brandcompartiment.

8.1. De Afdeling begrijpt het betoog van Twentse Glasgroep B.V. zo, dat de situering van de palletopslag met daar tussenin de bedrijfswoning en loods vanwege het risico van brandoverslag een gevaarlijke situatie oplevert, omdat de brand in dat geval snel onbeheersbaar wordt en overslaat naar het bedrijfspand van Twentse Glasgroep B.V. Maar, zoals de rechtbank ook heeft overwogen, in de nota van toelichting bij artikel

7.10 van het Bouwbesluit 2012 (Stb. 2011, 416, blz. 336) staat dat dit artikel een algemene verbodsbepaling («kapstokartikel») is die betrekking heeft op brandveilig gebruik waarin niet is voorzien door de andere voorschriften van dit besluit. De door Twentse Glasgroep B.V. gestelde brandgevaarlijke situatie wordt ondervangen door artikel 7.7 en afdeling 2.10.2 van het Bouwbesluit 2012. De eisen die op grond van artikel 7.7, tweede lid, van het Bouwbesluit 2012 voor de opslag van hout anders dan in een gebouw gelden, zijn volgens het eerste lid bedoeld om ervoor te zorgen dat bij brand geen onveilige situatie kan ontstaan voor een op een aangrenzend perceel gelegen gebouw, zoals in dit geval het bedrijfspand van Twentse Glasgroep B.V. Afdeling 2.10.2 geeft eisen waaraan de bedrijfswoning en de loods moeten voldoen waardoor de kans op een snelle uitbreiding van brand voldoende wordt beperkt. Omdat voor de door Twentse Glasgroep B.V. beschreven en volgens haar brandgevaarlijke situatie eisen zijn opgenomen in andere voorschriften van het Bouwbesluit 2012, heeft de rechtbank naar het oordeel van de Afdeling terecht overwogen dat artikel 7.10 van het Bouwbesluit 2012 in dit geval niet van toepassing is.”

2. Bijzondere omstandigheid om af te zien van handhaving: op dezelfde dag handhavingsbesluit en raadsvoorstel aanpassing BP vanwege onbedoelde fout.

[ABRvS 13 april 2022, ECLI:NL:RVS:2022:1058](#)

Geen concreet zicht op legalisatie. Raadsvoorstel kan niet worden gelijkgesteld met ontwerp BP, alleen al omdat het voorstel niet afkomstig is van de raad maar van het college. Wel ten onrechte tot handhaving overgegaan wegens bijzondere omstandigheid dat college op dezelfde dag zowel heeft besloten tot handhaving over te gaan vanwege bouwen in strijd met BP, als aan raad heeft voorgesteld op precies dit punt BP aan te passen met als reden dat er een onbedoelde fout zat in BP.

Daarbij is ook van belang dat college in voorstel aan de raad heeft opgemerkt dat destijds met bestemmingsplanprocedure was beoogd om de werkelijke situatie planologisch juist mogelijk te maken. De beslissing om dan toch op dezelfde dag over te gaan tot handhavend optreden, is zodanig onevenredig in verhouding tot de daarmee te dienen belangen, dat het college daarvan in deze concrete situatie had moeten afzien.

“6.2. De Afdeling stelt vast dat, anders dan het college betoogt, de rechtbank niet heeft geconcludeerd dat het wijzigen van het bestemmingsplan op zichzelf al leidt tot legalisatie van de bouwwerken.

Naar het oordeel van de Afdeling heeft het college wel terecht aangevoerd dat de rechtbank niet heeft onderkend dat ten tijde van het nemen van het besluit van 11 juni 2019 geen sprake was van een concreet zicht op legalisatie. Zoals ook de rechtbank heeft overwogen, kan het voorstel van het college van 11 juni 2019, waarbij het aan de raad heeft voorgesteld het bestemmingsplan “Klein Dochterense Schooldijk 4” zodanig te repareren dat de “Lotus Bubble” en de saunaton alsnog binnen het bouwvlak komen te vallen, niet worden gelijkgesteld met een ontwerpbestemmingsplan, alleen al omdat het voorstel niet afkomstig is van

de raad maar van het college. Dat voorstel is daarom niet voldoende om concreet zicht op legalisatie aan te nemen. Concreet zicht op legalisatie via een omgevingsvergunning in plaats van een wijziging van het bestemmingsplan deed zich op 11 juni 2019 evenmin voor, reeds omdat er op dat moment geen omgevingsvergunningprocedure liep.

Hoewel in dit geval dus, anders dan de rechtbank heeft overwogen, van een concreet zicht op legalisatie van de saunaton en de “Lotus Bubble” geen sprake was, heeft de rechtbank naar het oordeel van de Afdeling toch met juistheid geconcludeerd dat het college ten onrechte tot handhavend optreden is overgegaan. De Afdeling neemt hierbij de bijzondere omstandigheid van dit concrete geval in aanmerking dat het college op dezelfde dag zowel heeft besloten tot handhaving over te gaan vanwege bouwen

in strijd met het bestemmingsplan, als aan de raad heeft voorgesteld op precies dit punt het bestemmingsplan aan te passen met als reden dat er een onbedoelde fout zat in het bestemmingsplan met betrekking tot het bouwvlak. Daarbij is ook van belang dat het college in zijn voorstel aan de raad van 11 juni 2019 heeft opgemerkt dat destijds met de bestemmingsplanprocedure Klein Dochterense Schooldijk 4 was beoogd om

de werkelijke situatie van de “Lotus Bubble” planologisch juist mogelijk te maken. De beslissing om dan toch op dezelfde dag over te gaan tot handhavend optreden, is naar het oordeel van de Afdeling zodanig onevenredig in verhouding tot de daarmee te dienen belangen, dat het college daarvan in deze concrete situatie had moeten afzien.”

3. Bij invorderingsbesluit hoeft geen rekening te worden gehouden met financiële draagkracht overtreder. Het langere tijd doen over betaling maakt niet dat overtreder niet in staat is de dwangsommen te betalen.

[ABRvS 20 april 2022, ECLI:NL:RVS:2022:1145](#)

Bij invorderingsbesluit hoeft in beginsel geen rekening te worden gehouden met financiële draagkracht overtreder. Uitzondering mogelijk indien evident is dat de overtreder gezien zijn financiële draagkracht niet in staat zal zijn de verbeurde dwangsommen (volledig) te betalen. Op de overtreder rust de last aannemelijk te maken dat dit het geval is.

“5. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen, bijvoorbeeld in de uitspraak van 18 november 2020, ECLI:NL:RVS:2020:2748, moet bij een besluit omtrent invordering van een verbeurde dwangsom aan het belang van de invordering een zwaarwegend gewicht worden toegekend. Een andere opvatting zou afdoen aan het gezag dat behoort uit te gaan van een besluit tot oplegging van een last onder dwangsom. Steun voor dit uitgangspunt kan worden gevonden in de geschiedenis van de totstandkoming van artikel 5:37, eerste lid, van de Awb (Kamerstukken II 2003/04, 29 702, nr. 3, blz. 115). Hierin is vermeld dat een adequate handhaving vergt dat opgelegde sancties ook worden geëffectueerd en dus dat verbeurde dwangsommen worden ingevorderd. Slechts in bijzondere omstandigheden kan geheel of gedeeltelijk van invordering worden afgezien.

6. Zoals de Afdeling verder heeft overwogen in de hierboven vermelde uitspraak, hoeft het bestuursorgaan bij een besluit omtrent invordering van de verbeurde dwang-

som in beginsel geen rekening te houden met de financiële draagkracht van de overtreder. De draagkracht van de overtreder kan immers in de regel pas in de executiefase ten volle worden gewogen en, indien hierover een geschil ontstaat, is de rechter die belast is met de beslechting daarvan bij uitstek in de positie hierover een oordeel te geven. Voor een uitzondering op dit beginsel bestaat slechts aanleiding indien evident is dat de overtreder gezien zijn financiële draagkracht niet in staat zal zijn de verbeurde dwangsommen (volledig) te betalen. Op de overtreder rust de last aannemelijk te maken dat dit het geval is. Hij dient daartoe zodanige informatie te verstrekken dat een betrouwbaar en volledig inzicht wordt verkregen in zijn financiële situatie en de gevolgen die het betalen van de verbeurde dwangsommen zou hebben.”

I.c. geen omstandigheden op grond waarvan het college de hoogte van de in te vorderen dwangsommen nog lager had moeten vaststellen. Bewindvoerder heeft met het overleggen van het overzicht van

de schulden, het overzicht van de schulden van zijn partner en het budgetplan inzicht gegeven in de financiële situatie. Het feit dat hij langere tijd doet over betaling is geen reden om te concluderen dat hij niet in staat is om de dwangsommen te betalen.

“7. De rechtbank heeft terecht geoordeeld dat er geen omstandigheden zijn op grond waarvan het college de hoogte van de in te vorderen dwangsommen nog lager had moeten vaststellen dan € 1.500,00 en € 2.000,00. De bewindvoerder heeft met het overleggen van het overzicht van de schulden van [partij], het overzicht van de schulden van zijn partner en het budgetplan inzicht gegeven in de financiële situatie. Uit de stukken kan worden afgeleid dat [partij] veel schulden heeft met korte en lange periodes waarbinnen de schulden afgelost moeten worden. Zoals de rechtbank terecht heeft overwogen, is het feit dat hij langere tijd doet over betaling geen reden om te concluderen dat hij niet in staat is om de dwangsommen te betalen. Het ligt, gelet op de onder 6 genoemde bewijslast, op de weg

van de bewindvoerder om aannemelijk te maken dat [partij] de dwangsommen niet of niet volledig kan betalen. De enkele stelling dat dit uit de stukken blijkt, is onvoldoende. Met de stukken heeft de bewindvoerder aannemelijk gemaakt dat de dwangsommen zonder meer de financiële situatie van [partij] verder bemoeilijken, maar niet dat evident is dat hij gezien zijn financiële draagkracht niet in staat zal zijn de verbeurde dwangsommen (volledig) te betalen. De bewindvoerder heeft voor de betaling van de dwangsommen al een betalingsregeling getroffen die op 28 juli 2020 is ingegaan en een maandelijks af te lossen bedrag van €15,00 en €w20,00 inhoudt. Op de zitting in hoger beroep is gebleken dat het aflossen tot op heden volgens afspraak verlopen is. Verder heeft [partij] meerdere schulden met een langere aflossingsperiode en heeft het college juist vanwege de financiële situatie van [partij] de hoogte van de dwangsommen al met 70% en 60% verlaagd.

8. Het betoog slaagt niet”

4. Nieuwe evenredigheidstoets. Sluiting clubhuis voor onbepaalde tijd voldoet aan vereisten van geschiktheid, noodzakelijkheid en evenwichtigheid.

[ABRvS 20 april 2022, ECLI:NL:RVS:2022:1136](#)

Sluiting clubhuis Hells Angels is een geschikte maatregel om bescherming van de openbare orde te bereiken. Sluiting voor onbepaalde tijd in dit geval noodzakelijk.

“Proportionaliteit, subsidiariteit en evenredigheid

5. CMC betoogt dat zij niet de dupe mag worden van de uitspraak van 29 mei 2019. De burgemeester had ook andere mogelijkheden kunnen gebruiken om op te treden tegen HAMC Holland/NW. CMC is bereid medewerking te verlenen aan de burgemeester om duidelijkheid te krijgen over het gebruik van het perceel. Dat zou meer recht doen aan de situatie, omdat CMC het terrein al sinds 1990 in gebruik heeft. De gevolgen van de sluiting zijn onevenredig in verhouding tot het doel van de sluiting. Er was geen spoedeisend belang om op te treden.

5.1. In overweging 7.10 van de uitspraak van de Afdeling van 2 februari 2022 (ECLI:NL:RVS:2022:285) heeft de Afdeling overwogen dat als de beroepsgronden daartoe aanleiding geven, de bestuursrechter de (uitkomst van de) belangenafweging die ten grondslag ligt aan besluiten zal toetsen aan de norm die is neergelegd in artikel 3:4, tweede lid, van de Awb. De bestuursrechter zal daarbij niet langer het willekeurcriterium voorop stellen. De toetsing aan het evenredigheidsbeginsel is afhankelijk van een veelheid aan factoren en verschilt daarom van geval tot geval. Geschiktheid, noodzakelijkheid en

evenwichtigheid spelen daarbij een rol, maar de toetsing daaraan zal niet in alle gevallen op dezelfde wijze (kunnen) plaatsvinden. Zo maakt het verschil of het gaat om een algemeen verbindend voorschrift, een ander besluit van algemene strekking of een beschikking en ook of het gaat om een belastend besluit, een begunstigend besluit of een besluit met een hybride karakter. De intensiteit van de toetsing aan het evenredigheidsbeginsel wordt bepaald door onder meer de aard en de mate van de beleidsruimte van het bestuursorgaan, de aard en het gewicht van de met het besluit te dienen doelen en de aard van de betrokken belangen en de mate waarin deze door het besluit worden geraakt. Naarmate die belangen zwaarder wegen, de nadelige gevolgen van het besluit ernstiger zijn of het besluit een grotere inbreuk maakt op fundamentele rechten, zal de toetsing intensiever zijn.

5.2. Gelet op de tekst van artikel 2:30b van de APV, kan de burgemeester een pand sluiten. De burgemeester heeft dus de ruimte om een belangenafweging te maken. In dit geval is de belangenafweging gelegen in bescherming van de openbare orde, tegenover het recht van CMC om gebruik te kunnen maken van het clubhuis. Daarbij is van belang dat sluiting een geschikte maat-

regel is om bescherming van de openbare orde te bereiken. De vraag is in dit geval met name of een sluiting voor onbepaalde tijd noodzakelijk was. De burgemeester heeft ter zitting toegelicht dat voor een sluiting voor onbepaalde tijd is gekozen, omdat er gevaar schuilt in het laten voortbestaan van de aanwezigheid van een organisatie met een cultuur die de openbare orde verstoort. Zo lang die situatie voortduurt, kan de burgemeester de sluiting ook niet opheffen. Dat betekent echter niet dat het pand daadwerkelijk permanent is gesloten. Als heel duidelijk is dat de openbare orde is hersteld, de Hells Angels op geen enkele manier meer aanwezig zijn en geen relatie meer bestaat tussen de Hells Angels en CMC, kan de burgemeester beslissen of de sluiting kan worden opgeheven. Om te bewerkstelligen dat aan deze voorwaarden is voldaan, is volgens de burgemeester een sluiting voor onbepaalde tijd nodig en kan niet voor een bepaalde, kortere sluitingsduur worden gekozen.

5.3. Vast staat dat het perceel werd gebruikt door HAMC NW, al dan niet onder de naam van CMC. Op het moment dat de burgemeester het besluit nam, zijn er geen incidenten waargenomen, maar was HAMC NW wel verboden door de uitspraak van de rechtbank Midden-Nederland. Er werd dus op dat moment gebruik gemaakt van het terrein door een verboden organisatie, die bekend staat om een gewelddadige cultuur die de openbare orde verstoort. De rechtbank heeft terecht overwogen dat de vrees is gerechtvaardigd dat het voortdu-

rend gebruik van het terrein en het clubhuis door HAMC NW, al dan niet onder de naam van CMC, gelet op haar cultuur, een ernstig gevaar oplevert voor de openbare orde. De burgemeester mocht tot de conclusie komen dat het belang van de openbare orde op dat moment zwaarder woog dan het belang van CMC om gebruik te kunnen maken van het clubhuis.

5.4. De burgemeester heeft voldoende gemotiveerd waarom sluiting voor bepaalde tijd een maatregel is die ten tijde van het besluit onvoldoende was om de bescherming van de openbare orde te garanderen. De burgemeester moet er immers zeker van zijn dat de openbare orde is hersteld doordat vaststaat dat de Hells Angels niet meer terugkomen en er geen relatie bestaat tussen de Hells Angels en de CMC. Pas als aan deze voorwaarden is voldaan, kan hij beslissen dat de sluiting kan worden opgeheven. Op voorhand is niet duidelijk wanneer aan deze voorwaarden is voldaan en daarom kon de burgemeester tot het oordeel komen dat tijdelijke sluiting niet volstond. In dit verband wijst de Afdeling erop dat CMC kan verzoeken om opheffing van de sluiting. De burgemeester kan het sluitingsbevel namelijk intrekken als naar zijn oordeel voortzetting van de sluiting niet langer vereist is ter bescherming van de openbare orde. De burgemeester zal dan opnieuw moeten beoordelen of en zo ja, voor welke duur, sluiting van het clubhuis nog noodzakelijk is.”

5. Evenredigheid en tijdsverloop. Handhavend optreden onevenredig.

[ABRvS 26 april 2022, ECLI:NL:RVS:2022:1241](#)

Evenredigheid. Nadelige gevolgen voor appellanten van het verwijderen van de dekschuiten staan niet in verhouding tot het doel van de LOD's die zien op het beëindigen van het strijdig woongebruik van de dekschuiten. Dekschuiten functioneren als toegangsvoorzieningen naar de woonboten. Kan ook anders, maar dekschuiten worden al geruime tijd op deze wijze gebruikt en aanpassing brengt hoge kosten mee. Daarbij sprake van lang voortdurende situatie waarin het college niet handhavend heeft opgetreden. Handhavend optreden tegen het gebruik van deze dekschuiten is in zoverre onevenredig in verhouding tot de daarmee te dienen belangen, dat daarvan had moeten worden afgezien.

Handhaving ten aanzien van gebruik zou op zichzelf wel evenredig kunnen zijn, maar in strijd met artikel 3:2 Awb onvoldoende onderzocht wat de gevolgen daarvan kunnen zijn.

“7.1. (...) De Afdeling volgt het college niet in dat standpunt. De Afdeling is van oordeel dat de nadelige gevolgen voor [appellant A], [appellant B], [appellanten C], [appellant D], [appellant E], [appellanten F] van het verwijderen van de dekschuiten niet in verhouding staan tot het doel van de lasten onder dwangsom die zien op het beëindigen van het strijdig woongebruik van de dekschuiten. De lasten zien op het verwijderen van de dekschuiten, dat wil zeggen het geheel verwijderen van de bouwwerken, terwijl het college aan de dwangsombesluiten alleen het gebruiken van de dekschuiten voor woondoeleinden in strijd met artikel 9, onderdeel I, in samenhang gezien met artikel 37, eerste lid, van de regels bij het bestemmingsplan “Grensmaas” ten grondslag heeft gelegd. Verder hebben [appellant A], [appellant B], [appellanten C], [appellant D], [appellant E], [appellanten F] aannemelijk gemaakt dat de onderhavige dekschuiten

functioneren als toegangsvoorzieningen naar de woonboten. Alhoewel het college terecht heeft gesteld dat deze dekschuiten op zichzelf niet noodzakelijk zijn als toegangsvoorziening en in plaats daarvan loopbruggen of lichtere pontons kunnen worden gerealiseerd, is het college eraan voorbijgegaan dat de dekschuiten al geruime tijd op deze wijze worden gebruikt en dat aan het buiten gebruik stellen van de dekschuiten en het zo nodig plaatsen van loopbruggen hoge kosten zijn verbonden. Gezien deze omstandigheden en de lang voortdurende situatie waarin het college niet handhavend heeft opgetreden, is de Afdeling van oordeel dat handhavend optreden tegen het gebruik van deze dekschuiten van [appellant A], [appellant B], [appellanten C], [appellant D], [appellant E], [appellanten F] in zoverre onevenredig is in verhouding tot de daarmee te dienen belangen, dat daarvan had moeten worden afgezien. De besluiten van

19 september 2018 zijn dan ook in strijd met artikel 3:4, tweede lid, van de Awb genomen.

De Afdeling is ten aanzien van het gebruik van de opbouwen op de betrokken dekschuiten van oordeel dat handhaving op zichzelf wel evenredig zou kunnen zijn, maar dat het college in strijd met artikel 3:2 van de Awb onvoldoende heeft onderzocht wat de gevolgen daarvan kunnen zijn. Daartoe is van belang dat het college niet voldoende heeft onderzocht of de in de opbouwen op deze dekschuiten aanwezige installaties, voor zover noodzakelijk voor het goed functioneren van de woonboten, uit milieutechnisch oogpunt op de woonboten kunnen worden gerealiseerd. Ook is onvoldoende duidelijk geworden dat het verwijderen van de dekschuiten geen gevaar oplevert voor

de stabiliteit van de woonschepen zelf. Voorts wordt daarbij in aanmerking genomen dat in de door het college overgelegde kosteninschattingen alleen rekening wordt gehouden met de kosten van het verwijderen van deze dekschuiten en het aanbrengen van voorzieningen voor de toegang tot deze woonboten, maar dat de kosten van het herplaatsen van op de dekschuiten aanwezige, noodzakelijke installaties niet zijn onderzocht. De besluiten van 19 september 2018 zijn dan ook in zoverre in strijd met artikel 3:2 van de Awb genomen.

Het betoog van [appellant A], [appellant B], [appellanten C], [appellant D], [appellant E], [appellanten F] slaagt.”